

et område, der skal strammes op af hensyn til ofrene, af hensyn til deres familier og af hensyn til retsbevidstheden.

I forbindelse med det spørgsmål, jeg har stillet her, interesserer det os i Dansk Folkeparti, hvor mange af den slags ture der egentlig finder sted. Nu har vi talt om et konkret eksempel, og så er vi interesseret i at se, om det er et generelt billede, at man sender mennesker af sted, der er indsat, på den slags ture, og om det er noget, der er i en stigende eller i en nedadgående retning.

Det er det, der er baggrunden for det spørgsmål, jeg har stillet her.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan oplyse spørgeren om, at Kriminalforsorgens statistik også er tilgængelig for spørgerne. Spørgeren kan nemlig slå op i den statistik, som jeg hvert eneste år fremsender til hr. Peter Skaarup, men nu har jeg så gjort det, som jeg sædvanligt gør, nemlig udviser den meget store service, at jeg møder op her i Folketinget og fortæller det, hr. Peter Skaarup selv kunne have slået op.

Statistikken viser altså, at i Kriminalforsorgens institutioner er der i gennemsnit godt 100 indsatte, der har tilladelse til udgang, til arbejde, undervisning og uddannelse uden for fængslet. I 1999 var tallet således 120 indsatte i gennemsnit, og i år 2000 var tallet 119.

Kriminalforsorgen har oplyst, at det ikke er muligt at udskille tallet af indsatte, der har udgang til undervisning og uddannelse. Udgang til arbejde antages dog kun at udgøre et mindre antal. Antallet af udgange til undervisning og uddannelse har således de seneste 2 år været ganske konstant, altså lige lidt over 100.

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg er da utrolig glad for, at det er en speciel service, som ministeren yder her.

Nu er baggrunden for at stille det her spørgsmål jo ikke bare at få nogle facts på bordet. Det handler jo også om at få en diskussion i gang med ministeren for at få ministeren til at se på, om der kan laves ændringer med regeringens gode vilje.

Vi har jo netop set i forbindelse med det spørgsmål, som vi lige har overstået, at det trods alt har fået regeringen til at lave en lillebitte stramning, men dog en stramning, og der er også en ting, som regeringen vil undersøge, og det er også det, vi gerne vil frem til i forbindelse med det her spørgsmål.

Det, der undrer mig lidt, er de tal, som ministeren nævner her, for jeg har et svar fra ministeren fra april måned 2000, hvor ministeren siger, at der over en 10-årig periode har været 167, der har deltaget under de her pågældende former. Det er Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst det.

Jeg ved så ikke, hvordan det svar hænger sammen med det svar, som vi lige har fået, men hvis det er sådan, at der er flere, der nu har deltaget i de her projekter, hvor skiture er indblandet, er jeg da interesseret i at høre en forklaring på, hvordan de her tal så hænger sammen.

Jeg vil godt spørge, om ministeren forestiller sig, at det her er noget, der skal fortsætte. Er det sådan, at vi i fremtiden stadig væk skal se, at regeringen tillader, at man inden for systemet, Kriminalforsorgen, laver skiture for indsatte.

Når det er så mange, der er tale om, altså over 100 ifølge ministerens besvarelse, og i april måned var der i alt tale om 167 indsatte, så er det en hel industri, så er det jo under meget, meget store former, og det er meget, meget store udgifter, hvoraf fangerne åbenbart betaler det meste selv, men det har nogle store omkostninger med hensyn til planlægning, og der er formentlig også nogle instruktører og andre, der skal sendes med hver eneste gang.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er dog utroligt. Hver eneste gang jeg svarer, så forvanser hr. Skaarup mit svar.

Jeg kan jo ikke gøre noget ved det, hr. formand, når Folketingets medlemmer ikke benytter spørgetiden til at skabe grobund for oplysning, men til at skabe forvirring. Det fjerner selvfølgelig ikke det, at jeg hver eneste gang beder medarbejdere om at forberede de besvarelser, vi giver, så godt som overhovedet muligt.

Hr. Skaarup har et eneste formål, nemlig at prikke, at skabe grundlag for mistænkeliggørelse, for utryghed i befolkningen. Det er det, Dansk Folkeparti forsøger at blive et stort parti på. Det er usympatisk. Det er ikke noget, der styrker min opfattelse af det at være et politisk parti i et demokrati, hvor det må bygge på, at det er folkeoplysning, og at det er på et veloplyst grundlag, befolkningen træffer deres valg.

Sådan er det område, som jo er et utrolig følsomt område, nemlig fængselsvæsenet, et af de allerbedste områder. Det er derfor, at hr. Peter Skaarup med energi kaster sig over det, og det må jeg jo rose hr. Skaarup for, for hver eneste gang der er en sag i et af formiddagsbladene, så